

bruge et kort Ord. Det er saa langt fra Tilfældet. Ikke alene kan jeg slet ikke tænke mig den Tanke, men jeg kan bestemt tænke mig den modsatte Tanke, at Regeringen, naar denne Lov løber ud i Sandet den 1ste April, derefter ikke handler hverken provisorisk eller paa nogen anden Maade, men kun forbereder Sagen endnu bedre til den næste Rigsdagssamling, og navnlig forbereder de Foranstaltninger, som ville tage Statsbanerne meget lang Tid at bringe til Ende, førend en ny Lov paa dette Omraade kan sættes i Virksomhed.

Ordføreren (Hedemann): Ja, jeg skal lige saa lidt som ved 2den Behandling blande mig i den Strid, der finder Sted mellem ærede Kommissionsmedlemmer. Jeg har kun taget Ordet for at anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Jeg skal over for det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) kun sige, at hans Ængstelse eller Bekymring for, at Folk, der rejse paa Abonnementskort, rejse alt for billigt, har Flertallet i Udvalget jo taget Hensyn til, idet vi have henstillet til Ministeren, at han, naar han dog, hvis Loven bliver vedtagen, maa forhøje Abonnementskortenes Pris, vil gøre det i et større Forhold end det Forhold, hvori selve Grundtaksterne forhøjes. Med Hensyn til selve Lovens fremtidige Skæbne er det jo meget vanskeligt at sige noget. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) og ogsaa min ærede Nabo til venstre (H. N. Hansen) betonedede jo gentagende, at naar Folketinget sender Loven op i en anden Skikkelse, saa skal Landstinget modtage den i denne Skikkelse. Det mener jeg ikke, jeg er berettiget til at gaa ind paa. Naar Loven kommer op i en anden Skikkelse end den, hvori den er vedtagen her ved 3die Behandling, maa det staa Landstinget frit enten at vedtage den i Folketingets Skikkelse eller at føre den tilbage i den Skikkelse, som Landstinget tidligere har holdt paa. Det er rigtigt, hvad der er udtalt af mig ved 2den Behandling og ogsaa af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, at de tre Faktorer maa være enige i denne Sag, men deraf følger jo ikke, at de to Faktorer skulle høre sig for den ene, nemlig Folketinget.

Madsen-Mygdal: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Madsen-Mygdal: Som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, har jeg jo ikke sagt et eneste Ord om, at Landstinget skal tage Lovforslaget, som det vender tilbage fra det andet Ting. Det kunde aldrig falde mig ind at sige noget saadant. Jeg har derimod udtalt god Tro til dette høje Ting. Jeg har udtalt, at naar Lovforslaget vender tilbage til os i den efter min Formening ene mulige Skikkelse, saa har jeg den gode Tro til Landstinget, at Landstinget ikke vil ud i ulovordnede Tilstande med Hensyn til denne Sag, men at Landstinget vil være med til at vedtage Loven og hjælpe os ud over disse Forhold. Andet har jeg jo ikke sagt. Det kunde ikke falde mig ind med et eneste Ord at sige, at Landstinget skal dette eller dette. Landstinget staar jo fuldstændig frit, naar Loven kommer tilbage igen, det er noget, jeg ikke behøver at opholde mig videre ved.

Ordføreren (Hedemann): Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at jeg støttede min sidste Udtalelse derpaa, at det ærede Medlem ved 2den Behandling — Sp. 1374 — udtalte: „Det maa jo selvfølgelig være baade Landstingets og Ministerens og i første Række Ministerens Opgave at forhindre, at vi komme ud i det tomme Rum med denne Sag“. Der nævner det ærede Medlem slet ikke Folketinget, og min Opfattelse er den, at Folketinget har lige saa megen Pligt og Ret til at sørge for, at vi ikke komme ud i det tomme Rum, som Landstinget.

Madsen-Mygdal: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Madsen-Mygdal: Selvfølgelig betragter jeg det som givet, at Folketinget vil gøre, hvad det kan, for at undgaa, at vi komme ud i det tomme Rum. Ligeledes tror jeg paa, at ogsaa Landstinget vil gøre, hvad det kan, for at vi ikke komme ud i det tomme Rum, og jeg anser det vedblivende for Ministerens Pligt at gøre, hvad han kan, for at vi ikke skulle komme ud i det tomme Rum.

Da ikke flere hegærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.